

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גבסו	שם פרטי: רחל
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זוארץ		בלועזית Zoarets		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל		בלועזית Rachel		מין: ז / נ תאריך לידה: 28.10.1941
מקום לידה (ישוב, מחוז): בנגזי		בלועזית Bengazi		ארץ לידה: לוב
שם פרטי של האב: חלפלה		שם פרטי ושם נעורים של האם: רות רוקח		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: בנגזי		בלועזית Bengazi		ארץ המגורים: לוב
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:		חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): לוב				
האם היית בגטאות? אילו ומתי?				
האם היית במחנות? אילו ומתי? מחנה ג'אדו				
מקום השחרור: ג'אדו		תאריך השחרור: 1944		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? בנגזי		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת עליה: 1949		שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

<p>אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה נא לכתוב בגוף ראשון</p>	<p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p>
<p>נולדתי בשנת 1941 להוריי חלפלה ורות רוקח. התגוררנו בעיר בנגזי בלוב. אבי היה חייט ואמי הייתה עקרת בית. סבי היה קצב ואמי הייתה גם כן עקרת בית.</p>	
<p>נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה (ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):</p>	
<p>נלקחתי עם משפחתי למחנה ג'אדו, הייתי אז תינוקת. היה מחסור במזון, והתפרצה מגיפת טיפוס. אחותו של אבי נפטרה מהמחלה והשאירה אחריה בעל ושלושה ילדים. אבי התחיל לעבוד בתפירת מדים עבור חיילים, בתמורה קיבל לחם ונתן לי. בזמן שהותנו במחנה סבלתי מטרקומה – מחלת עיניים - כתוצאה מהמחלה ראייתי נפגעה בעין אחת. לא הייתה אפשרות לטפל במחלה, מכיוון שלא היו תרופות במחנה.</p>	
<p>אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>	
<p>ממחנה ג'אדו חזרנו לבנגזי. בשנת 1947 נעשה מסוכן להישאר בבנגזי, וברחנו לטריפולי. אחרי שבועיים המשכנו לאיטליה, והגענו למחנה גרוטה - פורטה, ושם היינו תחת שמירת הבריטים והאיטלקים. במחנה הזה שהינו כמעט שנתיים. נולדו לי שני אחים – אחד בשנת 1944 והשני בשנת 1947.</p>	
<p>נא ספרי/ על חייתך בארץ (ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>	
<p>בשנת 1949 עליתי ארצה עם הוריי ושני אחיי הקטנים, למעברה ברעננה. דודי מצד אבי התגורר ביפו, ואבי החליט שנעבור לשם. הוא פלש לדירה סגורה, ונכנסנו לגור שם. למדתי בבית ספר דתי "רש"י", ובשנת 1957 התחתנתי. עבדתי במשק בית ובישול אצל מספר משפחות, בין היתר אצל שופטת, ובעלי עבד במפעל ירושלמי של טקסטיל. יש לי שלושה בנים - סוכן יין, איש אחזקה ושיפוצניק. יש לי שמונה נכדים – אחת נשואה, שניים לומדים באוניברסיטה, ארבעה לומדים בבית ספר, ועוד נכד אחד סיים את הצבא לא מזמן. אני ובעלי גרים בתל אביב כבר 50 שנה.</p>	
<p>ראיון: אולה בולגקובה תל אביב. אוקטובר 2009</p> <p>עריכה: אלינה נאור</p>	